

1922—23“. Med andre Ord, Industrien fremhæver, at dersom det konservative Forslag gennemføres, er de villige til at underkaste sig de samme Kontrolbestemmelser, som de var undergivet i 1923.

Nu synes jeg for det første, at det heraf fremgaar, at det ærede Medlem Hr. Stauning ikke har Ret til nogen Vrede, endsige Bitterhed, overfor os, thi det første, der skal ske, er, at det konservative Forslag gennemføres — det staar udtrykkeligt at læse i Fabrikanternes Skrivelse. Det er Forudsætningen for det hele, at det konservative Forslag gennemføres, saaledes som det foreligger, og saa er man villig til som en fuldkommen Selvfølgelighed at underkaste sig de samme Kontrolbestemmelser som i 1923 — som ikke stod i Loven af 1923, og som det ærede Medlem Hr. Stauning derfor havde glemt, hvad han ikke vilde have gjort, hvis de stod at læse i Loven, og som nu altsaa Skotøjsfabrikanterne ved Forevisning paa Stedet har sat ham ind i.

Det er, hvad der er sket i denne Sag, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor det skal slaas op til et saa stort Nummer. For vort Vedkommende maa jeg fremhæve, at det, der har været Forudsætningen og stadig er Forudsætningen, er, at selvfølgelig skal der en rimelig og fornuftig Kontrol til: den skal ogsaa gennemføres efter de Linier, som Venstre og de Konservative blev enige om i 1923, men den hører ikke hjemme i Loven saa lidt som i 1923. Og fordi det ærede Medlem Hr. Stauning nu har faaet denne Skrivelse fra Fabrikanterne, skal det ikke blive muligt for ham at lade, som om det er ham og hans Parti, der pludselig tager sig af Fabrikanternes Sag og dermed af Industriens Sag og dermed af Arbejdernes Sag paa dette Omraade. Thi det, der er det afgørende, er, at det Forslag, som ligger for i Dag, det konservative Forslag om Skotøjs-told, vedtages i den Skikkelse, det nu har faaet, den Skikkelse, hvori det er tiltraadt af Industrien, den Skikkelse, som er en Indrømmelse til Socialdemokratiet, men først og fremmest til Venstre, til Regeringen, som formede og satte sit Præg paa den Lov, der blev vedtaget i 1922 og fornyet i 1923, og som har været Forbilledet for det, vi har foreslaaet, og som vi haaber vil blive gennemført her i Dag.

Endnu et Par Bemærkninger om det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser vedrørende Kontrollen for at vise, hvor uendelig hult dette Afsnit af det ærede Medlem Hr. Staunings Fremstilling er. Det er jo meget godt her at udtale en stærk Beklagelse og give det Udseende af, at vi med dette

Skridt skulde have svigtet det hele o. s. v., naar Sandheden dog er, at det ærede Medlem Hr. Stauning paa vor direkte Forespørgsel i Udvalget, om disse Kontrolbestemmelser Optagelse i Loven vilde medføre, at Socialdemokratiet stemte derfor, svarede, at det kunde vi lide at vide. Enten maa det være ærligt Spil, eller ogsaa maa man spare sig de Anstrengelser, der nu gøres for at lade, som om det er de Konservative, der svigter Industrien. Det hører ingen Steder hjemme. Hvis man havde ment det ærligt, havde man givet aabent Svar, og saa havde ogsaa Arbejderne og de arbejdsløse, Industrien, hele Samfundet vidst, hvor man havde de forskellige Parter. Som Puslespil og Blindebuk er det vist fornøjeligt, hvad der er sket, men som Indsats i et alvorligt Arbejde til Imødegaelse af store økonomiske Misærer stempler jeg det som noget, der intet har med positiv Politik at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Stauning endte med at anstille nogle Betragtninger over, hvordan Komediten skulde spilles, og hvad Enden skulde blive. Jeg skal ikke komme ind paa disse Betragtninger, men kun sige, at det Forslag, der ligger for, er det konservative Forslag om midlertidigt Værn for Skotøjsindustrien, og det er et Slags Prøveforslag for de øvrige Forslag til Værn for de kriseramte Industrier, de Forslag, der oprindeligt er anbefalet baade af Fabrikanter og Arbejdere, Forslag, som bygger paa de i hele Verden anerkendte Principper for Told- og Handelspolitik, Forslag, som er udformet efter Mønstre af de Forslag, som det højtærede Regeringsparti selv i sin Tid har gennemført, Forslag, som man ved at stemme for dem kan omsætte til Virkelighed. Og hvis man ikke ønsker mere Komediespil, er dette en passende Afslutning paa de Forhandlinger, der i Sandhed har været længe nok.

Dahlgaard: Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg, at mit Parti maatte gaa imod en Politik, der gik ud paa at fritage nogle Industrier for den Tilpasning efter det nye Prisniveau, som alle andre Erhverv maa underkaste sig. Vedrørende Skotøjsindustrien, hvis Forhold jo nu er til Behandling her i Dag, har der derefter fundet en meget grundig Udvalgsbehandling Sted, og jeg vil da begynde med at sige, at under denne Udvalgsbehandling er der tre Ting, som jeg tror har efterladt et ret stærkt Indtryk paa dem, der uhildet har betragtet Skotøjsindustriens Forhold.